

geen leeftijden vermeld. Ook geen verhuizingen. Alleen geboorte, huwelijk en dood staan er met datum en persoonsnaam in opgeschreven. Want dat waren de kerkelijk relevante gebeurtenissen in een mensenleven.

Jonker laat een stukje uit zo'n kerkboek zien. Het komt uit het plaatsje Eyam en heeft betrekking op de maand september 1665.

"Kijk", wijst ze aan, "hier staat een heel rijtje namen met daarboven de tekst dat deze personen aan de pest zijn overleden." Jonker vond het document toen ze in Engeland op vakantie was. Bij een museum over de pest kon je kopieën kopen. De gegevens voor haar onderzoek heeft ze niet zelf hoeven verzamelen. "Ik kreeg de data allemaal per e-mail uit Engeland opgestuurd. Ik heb alleen bedacht hoe ik de berekeningen wiskundig moest uitvoeren en heb dat ook gedaan."

Om onderzoekstechnische reden heeft ze alleen gekeken naar de leeftijd van vrouwen in de betreffende periode. Wel heeft ze van een bepaalde groep mannen die begin 14e eeuw leefden, de gemiddelde leeftijd berekend. Niet aan de hand van kerkboeken, maar aan de hand van testamenten. Die testamenten werden opgemaakt als een zoon land erfde van een overleden vader. Omdat de koning het land beheerde zolang de betreffende zoon nog geen achttien jaar was, stond de leeftijd in het testament vermeld. Ze berekende dat mannen die tussen 1305 en 1325 vijftientig jaar waren geworden, gemiddeld nog 25,73 jaar te leven hadden. Opmerkelijk is dat de leeftijdsverwachting rond 1348 ruim twee jaar korter is, waarschijnlijk als gevolg van een pestepidemie die toen heerste. Deze cijfers hebben betrekking op een heel selecte groep mannen. Lang niet iedere boer had eigen grond. Dat waren de rijkere en de beter gesitueerde mensen. Die leefden waarschijnlijk gemiddeld langer dan

de armen. Ze hadden minder last van honger en andere slechte zaken in het leven.

"Het leuke van mijn proefschrift vind ik de combinatie van theorie en praktijk", vertelt Jonker. "Het onderzoek is vooral van belang omdat ik bepaalde statistische technieken heb verbeterd. Dat kan je weer bij allerlei ander onderzoek gebruiken. Wat dat betreft heb ik de wetenschap een klein stukje verder geholpen. Omdat ik de technieken ook toepaste op concrete gegevens, kon ik familie en vrienden wel uitleggen waar ik mee bezig was en laten zien dat statistiek een schat aan gegevens kan opleveren. Statistiek komt van pas op heel veel verschillende terreinen in de wetenschap, maar ook in het dagelijks leven."

Vanwege de combinatie van theorie en praktijk is Jonker ook heel tevreden met haar huidige baan als onderzoeker bij het Leids Universitair Medisch Centrum. Ze doet statistisch onderzoek naar vrouwen met borstkanker. Haar onderzoek moet de richtlijnen onderbouwen voor advies dat huisartsen geven aan vrouwen waarbij borstkanker in de familie voorkomt. Hoewel Jonker zeker niet de neiging heeft allerlei cijfers en statistieken op haar eigen leven te betrekken, vond ze dit onderwerp in eerste instantie toch wel heel erg concreet. "Als je weet dat een op de tien vrouwen borstkanker krijgt en dat het bij een deel van de vrouwen erfelijk bepaald is, heb je toch de neiging in je eigen familie rond te kijken hoe de zaken ervoor staan. Dat het onderwerp zo dicht bij mensen zelf staat, maakt voor mij dit werk wel extra interessant."

Bezig zijn met cijfers en grafiekjes zat er bij Jonker al vroeg in. Ze koos op de middelbare school voor de bètakant en volgde de vakken wiskunde A en B. Daarnaast vond ze vakken als natuurkunde, scheikunde en biologie